

Dr Knut Heim, Przysłowia, Wykład 20, Zdolna kobieta Przysłowia 31

© 2024 Knut Heim i Ted Hildebrandt

To jest dr Knute Heim w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To sesja numer 20, zdolna do cięcia, potężna kobieta. Przysłów rozdział 31, wersety od 10 do 31.

Witamy na wykładzie 20, ostatnim z naszego cyklu o biblijnej Księdze Przysłów. Przyjrzymy się teraz wersetom od 10 do 31 w rozdziale 31 tej księgi i przeanalizujemy je. Jest piękny wiersz o niemal nadludzkiej żonie, kobiecie, w kontekście tego, czy i jak ma to związek z wersetami od 1 do 9, o których mówiliśmy w poprzednim wykładzie, czyli nauczaniem matki króla Lemuela, o którym mówiła odciągając go od niewłaściwych kobiet oraz czy i w jaki sposób ten wiersz o tej superkobiecie może faktycznie być powiązany z sekwencją otwierającą rozdział.

Inną rzeczą, którą przynajmniej pokrótce omówimy, jest pytanie, dlaczego na końcu zbioru Księgi Przysłów znalazł się tak niesamowity wiersz o mądrej, walecznej, potężnej i zdolnej superkobiecie. A zatem, po pierwsze, sam wiersz, wersety od 10 do 31, jest właściwie wyrażony w dość nietypowy sposób w oryginalnym języku hebrajskim, ponieważ wszystkie 22 wersety w tym wierszu zaczynają się od kolejnych liter alfabetu hebrajskiego. Zatem werset 10 zaczyna się od Aleph, pierwszej litery alfabetu, werset 11 od Bet, drugiej litery alfabetu i tak dalej, aż w wersecie 31 dochodzimy do Taf na początku wersetu, ostatniej litery alfabet hebrajski.

Mamy więc, jeśli wolicie, zarys od A do Z zdolnej żony lub jakiejś super żony i za chwilę przyjrzymy się, w jakim sensie jest super. Oznacza to zatem, że ten wiersz, ta pochwała tej zdumiewającej kobiety, jest samodzielną jednostką poetycką. Jest to wiersz sam w sobie.

Dlatego większość ludzi, którzy to czytają, tak naprawdę czyta to w oderwaniu od pierwszych dziewięciu wersetów rozdziału. I nie ma w tym nic złego. Można to zrobić i na pewno tak się stanie.

Jest to wiersz samodzielny. Pamiętaj jednak, że zadaliśmy pytanie, dlaczego znajduje się ono na końcu Księgi Przysłów? Pamiętajcie także, że widzieliśmy wszelkiego rodzaju praktyki redakcyjne i makroedytorskie dotyczące tego, jak różne zbiory zostały zestawione, w jakiej kolejności i jak współdziałają ze sobą. Może się więc zdarzyć, że tutaj również będzie coś więcej, niż mogłoby się wydawać.

Było też dwóch uczonych, którzy zasugerowali, że może istnieć związek między wersetami od 1 do 9 z jednej strony i wersetami od 10 do 31 z drugiej. W szczególności jeden z uczonych, chyba był to Lichtheim, argumentował lub zasugerował, że skoro Królowa Matka ostrzegła swego syna przed niewłaściwymi

kobietami w wersetach od 1 do 9, wydaje się co najmniej szczęśliwą okolicznością, że teraz przeczytałem o raczej odpowiednim typie kobiety w ostatnim wierszu. Moja doktorantka, wielbna dr Jeanette Hartwell, napisała o kobietach w Księdze Przystów.

W swoim doktoracie porusza fascynujące pytanie, nad którym, według mojej wiedzy, nikt inny wcześniej się nie zastanawiał. I zadaje pytanie, czy możliwe jest, że pomiędzy wierszem a wykładem istnieje jeszcze bliższy związek? I oczywiście sugeruje, że nie da się tego udowodnić, ale myślę, że lektura z wyobraźnią może to również sugerować. Czy to możliwe, że początkowe pytanie: zdolna żona, która może znaleźć, co wielu ludzi uważa za pytanie retoryczne, które implikuje odpowiedź, nikt, ona nie może zostać znaleziona, ale w takim razie dlaczego reszta wiersza toczy się dalej? tej niesamowitej kobiety, którą najwyraźniej znalazł jakiś mąż, bo zachęca się go do chwalenia jej i dawania jej, do publicznego szanowania i honorowania jej.

Zatem dr Hartwell sugeruje, że jest całkiem możliwe, że pytanie o zdolną żonę, która potrafi znaleźć, być może zirytowaną reakcją króla Lemuela na besztanie swojej matki, na które ona następnie odpowiada, opisując, jaką jest zdolną kobietą. Myślę o. A gdyby tak było, zakończyłaby swój wykład, teraz w poetyckiej formie, skierowany do syna, mówiąc: „Powinieneś okazywać jej szacunek, na jaki zasługuje”. Fascynująca propozycja, którą moim zdaniem naprawdę warto rozważyć.

Przez wiele lat uważałam, że jedno i drugie jest ze sobą powiązane, ponieważ w oczywisty sposób mają one związek z kobietami i ceniением kobiet. Dlatego naprawdę skłaniałbym się ku tej sugestii, uważając ją za bardzo interesującą, pobudzającą wyobraźnię lekturę, która nadaje sens całości i dodaje całości zupełnie nowy sens i wymiar. Powiedziawszy to, przejdę teraz dalej i wyjaśnię niektóre szczegóły zawarte w tekście.

Większość tego, co teraz powiem, nie zależy od tego, czy wersety od 10 do 31 są ze sobą powiązane w sposób, który tu zasugerowaliśmy, ponieważ wiersz może oczywiście działać samodzielnie i działa bardzo dobrze. Przede wszystkim chcę powiedzieć coś na temat wyrażenia „zdolna żona, która może znaleźć” lub, jak mówi tłumaczenie NIV, „żona o szlachetnym charakterze, która może znaleźć”. Lub inne tłumaczenia mają dzielną kobietę i tak dalej.

Naprawdę ważne jest, aby zdać sobie sprawę, że użyte tutaj wyrażenie, Eshet Hayil w języku hebrajskim, jest bardzo rzadką kombinacją, która według mojej wiedzy pojawia się tylko trzy razy w całej Biblii i za trzecim razem właśnie zapomniany. Ale innym razem, gdy się to pojawia, tytuł, ten wyraźnie tytuł honorowy, jest przypisany konkretnej kobiecie, a mianowicie Rut w Księdze Rut. I czy nie jest interesujące to, że Rut, być może tak jak ta kobieta tutaj, nie jest Izraelitką?

Ona jest cudzoziemką. I dlaczego Rut nazywa się Eshet Hayil? Ponieważ Rut to osoba, która umożliwiła rozkwit swojej teściowej. Opuszczając jej dom, opiekując się nią, a następnie zapewniając jej środki finansowe poprzez pracę, a następnie poprzez małżeństwo, aby faktycznie zapewnić Noemi wnuka.

Jest to więc oczywiście część patriarchalnych oczekiwań dotyczących tego, co powinna robić dobra żona, dobra kobieta. Niemniej jednak Rut jest uważana za jedną z największych bohaterek nie tylko w samej Biblii, ale także w wielowiekowej tradycji izraelskiej. Ona naprawdę jest idealnym typem nie tylko żony, ale także córki i powiedziałbym, że jest idealną i niesamowitą żoną samą w sobie.

Zatem fakt, że ta kobieta nazywa się Eshet Hayil, a w Biblii nazywa się ją tylko jedną kobietą, jest naprawdę znaczący. To naprawdę zaszczytny tytuł najwyższego stopnia. Drugą rzeczą, którą być może warto powiedzieć, jest to, że męskim odpowiednikiem Esheta Hayila byłby Gibor Hayil.

A Gibor Chayil to wojownik, potężny wojownik, który pokonuje wrogów. Tak więc mamy tutaj niemalże zastosowaną terminologię wojenną do tej potężnej kobiety, dlatego właściwie wolę tłumaczenie w stylu: potężna kobieta, która potrafi znaleźć. A jeśli chodzi o odpowiedź na pytanie, reszta wiersza tak naprawdę nie stanowi odpowiedzi na pytanie.

Pytanie brzmi: kto może taki znaleźć? Nie powiedziano nam. Mówi się nam, jaka jest zdolna i potężna kobieta. Jeśli królowa matka i jej syn nadal nie zgadzają się z tą koncepcją, może to oznaczać, że matka mówi swojemu synowi: „Słuchaj, nie musisz takiego szukać, masz jednego i to właśnie ona mówi”. tak jak.

I lepiej ją szanuj, honoruj i traktuj tak, jak na to zasługuje. Tak czy inaczej, idąc dalej, otrzymujemy zdumiewający opis tej niesamowitej kobiety. Zaczyna się jednak w wersecie 11, od jej znaczenia dla męża.

Tak więc serce jej męża ufa jej i nie zabraknie mu zysku. Chodzi więc z jednej strony o wierność małżeńską i inne rodzaje wierności oraz korzyści finansowe. A potem na końcu rozdziału i księgi, jak mówi werse 31, daj jej udział w owocu jej rąk i niech jej uczynki chwalą ją w bramie miasta.

Chodzi więc nie tylko o to, aby naprawdę dać kobiecie to, na co zasługuje, ale także o szanowanie, honorowanie i wychwalanie jej publicznie. Zatem odchodzi się od tego, co ona może zrobić dla mężczyzny, i skupia się na tym, co mężczyzna powinien dla niej zrobić w patriarchalnym kontekście tego, z czym mamy do czynienia. Następnie mamy długi opis tego, czym się zajmuje.

Czyni mu dobro i nie krzywdzi przez wszystkie dni swego życia. To nadal ma związek z mężczyzną. I to przypomina nam, mam nadzieję, rozdział 11, werse 22.

Piękna kobieta pozbawiona dyskrecji, która skrzywdzi swojego mężczyznę. Ten nie. Co ciekawe, nie powiedziano nam, czy jest piękna, czy nie.

Chociaż na końcu, pod koniec wersetu 30, powiedziano nam, że wdzięk jest zwodniczy, a piękno próżne, ale kobieta, która boi się Pana, zasługuje na pochwałę. Może to sugerować, że nie jest szczególnie atrakcyjna, ale nie musi tego oznaczać. Podobnie jak w Księdze Przysłów 11, 22, gdzie zbadaliśmy fakt, że kobieta jest piękna, ale jej dyskrecja czyni to bezcennym.

Nie oznacza to, że uroda kobiet czy mężczyzn jest czymś, co należy lekceważyć lub co jest oczerniane w zamieszczonych tu tekstach mądrościowych. Mówi się raczej, że w długotrwałym związku naprawdę liczy się piękno wewnętrzne. A piękno zewnętrzne jest dodatkową korzyścią, a nie rozpraszaniem.

Wracając teraz do wersetu 13 i kolejnych. Od 13 roku widzimy, że kobietę opisuje się jako przedsiębiorcę i to odnoszącego sukcesy. Dotyczy to głównie haute couture i sukiennictwa, ale wyraźnie na skalę przemysłową.

Bo chociaż sama pracuje, ma pracowników, którzy dla niej pracują. Daję ci przedsmak tego. Szuka wełny i lnu i pracuje chętnymi rękami.

Jest jak statki handlowe. Przynosi jedzenie z daleka. Chodzi tu więc o handel międzynarodowy.

Wstaje, gdy jest jeszcze noc, i zapewnia żywność swojemu domowi oraz zadania swoim służącym. To właśnie pracownicy. Rozważa pole i kupuje je.

Zajmuje się więc zarządzaniem nieruchomościami, nieruchomościami. Myśli, że owocami swoich rąk sadi winnicę. Przepasuje się szmatami.

Zajmuje się więc rolnictwem i produkcją wina. Fascynujące rzeczy. Uważa, że jej towar przynosi zyski.

Jej baranek nie wychodzi. W nocy przykłada rękę do laski. Widać więc, że jest bardzo pracowita i pracowita.

Następnie w wersecie 21 otwiera swą rękę ubogim i wyciąga ręce do potrzebujących. Ponownie mamy tu idealną osobę przedstawioną jako osobę zatroskana, aktywnie zainteresowana sprawiedliwością społeczną, opieką nad tymi, którzy są bezbronni w społeczeństwie i którzy nie są w stanie zadbać o siebie. Powinienem może powiedzieć, tak jak powiedziałem przed chwilą, sprawiedliwość społeczna. Uważam, że istnieje rozróżnienie, zarówno współczesne, jak i starożytne, pomiędzy opieką nad najbiedszymi w społeczeństwie a aktywnym wspieraniem sprawiedliwości społecznej.

Obydwa są ze sobą powiązane, ale niekoniecznie są takie same. Zatem król, król Lemuel, powołany jest do zaangażowania się w rzecznictwo na rzecz sprawiedliwości społecznej, co jest faktycznym aktywnym sprzeciwem wobec sprawców niesprawiedliwości społecznej. Mamy tu przykład kobiety, która troszczy się o dobro najsłabszych w społeczeństwie.

Nie powiedziano nam konkretnie, że jest zaangażowana w działania na rzecz sprawiedliwości społecznej. Nie oznacza to, że tego nie robi, ale nie jest to podkreślane. Idąc dalej, werset 22 i następne, nie boi się o swój dom, gdy pada śnieg, ponieważ wszyscy jej domownicy ubrani są w szkarłat.

Ponownie, myślę, że chociaż jest ona wyraźnie zaangażowana w szycie ubrań itd., jest to używane jako metafora holistycznego zapewnienia jej samej rodzinie, ale także szerszemu gospodarstwu domowemu. Jest osobą, która zapewnia pracę innym i zabezpieczenie społeczne szerszej społeczności i własnej rodzinie. Werset 23, dalej, jej mąż jest znany w bramach miasta, zasiada wśród starszych kraju.

To znowu w środku wiersza podkreśla na początku i na końcu dobrodziejstwo, jakie przynosi mężowi. Jedną z kluczowych korzyści jest to, że dzięki jej osiągnięciom mąż podnosi swoją pozycję społeczną. Ponownie jest zorientowana na mężczyzn, jest patriarchalna, ale mimo to niezwykła ze względu na szerokość i głębokość osiągnięć tej kobiety.

Następnie tekst opisuje dalsze czynności związane z wytwarzaniem sukna i tak dalej. Werset 25 mówi, że siła i godność są jej ubraniem, a ona śmieje się w nadchodzącym czasie. Myślę, że jest to ważne zdanie dla naszego zrozumienia tego, co się tutaj dzieje, ponieważ zdanie śmieje się w nadchodzącym czasie wyraźnie pokazuje jej pewność siebie i niezależność, co jest bardzo znaczące.

Pokazuje także jej samowystarczalność niezależną od męża i innych struktur patriarchalnych. A potem w pierwszej połowie wersetu siła i godność są jej ubraniem. Cóż, to oczywiście metafora.

Podkreśla fakt, że sam sposób, w jaki się porusza, sposób, w jaki się ubiera, mocny styl ubierania się, ale także sposób, w jaki postrzega siebie, nie tylko w oczach innych, ale także to, co o sobie myśli, świadczy o tym, że jest kobietą, która ma wewnętrzną siłę i pewność siebie. Jest kobietą pełną godności. A godność, moim zdaniem, ma dwojaką konotację. Jedno i drugie ma związek z wewnętrznym poczuciem własnej wartości oraz rodzajem postawy, postawy i zachowania, które jawi się jako uspokajające i pewne siebie, ale także hojne i szlachetne w najlepszym tego słowa znaczeniu ze społecznego punktu widzenia słowo.

Ale godność wiąże się także ze sposobem, w jaki inni ludzie ją traktują i szanują, jako osobę lepszą i o ugruntowanej pozycji w szerszej społeczności. W wersecie 26 powiedziano nam, że nie tylko ciężko pracuje, ale jest także dobrą nauczycielką. W wersecie 26 otwiera usta z mądrością, a nauka dobroci jest na jej języku.

więc mądrą nauczycielką, co jest teraz drugim przykładem mądrej kobiety nauczającej innych ludzi właśnie tutaj, w ostatnim rozdziale. I nie mam czasu, aby to uzasadnić, ale Jeanette Hartwell w swojej pracy wyraźnie pokazała, że w Księdze Przysłów jest o wiele więcej głosów kobiet i znacznie więcej nauczania. Tak więc na przykład, gdy mamy ojca namawiającego syna w pierwszych dziewięciu rozdziałach księgi, aby wysłuchał jego nauk, czasami pojawia się analogia: nie zapominaj o naukach swojego ojca ani nauk swojej matki.

I nawet tam, gdzie matka nie jest wymieniona wprost, może być pośrednio obecna we wszystkich wykładach. Dlatego w Księdze Przysłów mądrości kobiety są uważane za zwykłe nauczycielki. Konkretnie i szczególnie w domu, ale w dużej mierze odnosi się to również do nauk ojca zawartych w Przysłów 1-9.

Ona jednak, zdaje się, że to ta tutaj, ta kobieta, przemawia publicznie. Częścią jej mądrości, nawiasem mówiąc, jest również ważne, jest to, że nauka dobroci jest na jej języku. To nie jest tylko idylliczna uwaga na marginesie, ale częścią charakteru tej kobiety jest to, że uczy się życzliwości.

A to potencjalnie prowadzi nas do punktu, w którym nie tylko jest ona zaangażowana w pomaganie bezbronnym, ale może to równie dobrze być krótkie podsumowanie jej zaangażowania w nauczanie na rzecz sprawiedliwości społecznej. W wersecie 20 jej dzieci powstają i nazywają ją szczęśliwą. Jej mąż też i ją chwali.

Jest to zatem opis faktu. Jeśli ktoś ma szczęście i ma taką kobietę za matkę lub za żonę, wydaje się to rzeczą naturalną. Ale powiedziawszy to, oczywiście na przestrzeni wieków wiersz ten był używany do opisanie idealnej żony, zazwyczaj żony, która całą swoją pracę wykonuje w domu, w kuchni, szyjąc, robiąc na drutach i tak dalej.

Łatwo zrozumieć, dlaczego ludzie naiwnie odebrali ten wiersz w ten sposób, ponieważ w tym rozdziale jest dużo robienia sukna i tak dalej. Ale ponieważ próbowałem to wyjaśnić, dzieje się to na skalę przemysłową i myślę, że pozbawiona wyobraźni i bardzo uproszczona lektura była myśl, że chodzi tu tylko o dobrą gospodynię domową. Opisana tutaj kobieta to kobieta o statusie królewskim.

Ona jest królową. I każdy mąż, który chciałby na nią zasłużyć, i szczerze mówiąc, każdy mąż, który prawdopodobnie nie musiałby czuć się przy niej przyćmiony, powinien się lepiej przygotować. Ta królowa między innymi zasługuje na króla mężczyzny dla swojego męża.

Zatem każdy mężczyzna, który chciałby mieć taką kobietę, powinien się lepiej przygotować. Ostatni komentarz. Zatem jej mąż i dzieci chwalą ją, a w wersecie 29 mamy bezpośredni cytat z tego, co mówi domniemany mąż.

I tak mówi: Wiele kobiet radziło sobie świetnie, a ty prześcignęłaś je wszystkie. Mamy tu do czynienia z bardzo interesującym porównaniem różnych typów kobiet. I można to czytać na dwa sposoby.

Można to odczytać w taki sposób, że mąż wystawia tę kobietę przeciwko innym kobietom i ostatecznie w wierszu dzieje się tak, że każda kobieta, która nie spełnia tego rodzaju standardów, czuje się źle. To jeden ze sposobów czytania wiersza i był on często stosowany na przestrzeni wieków. Rozmawiałam z moimi studentkami, studentkami, które mi to powiedziały.

Rozmawiałam z ludźmi w zborach i kobietami, które mi to powiedziały. Powiedziawszy to, myślę, że warto powiedzieć, że nawet kobietom, które nie radziły sobie tak dobrze jak ta – jak mówi tekst – wiele kobiet poradziło sobie znakomicie. Więc nie jest porównywana jako lepsza od wszystkich tych niepowodzeń.

Opisywana jest jako lepsza od wielu znakomitych kobiet. I nie każda, nie każda kobieta może być taka jak ta kobieta. Szczerze mówiąc, nie każdy mężczyzna może być taki jak ta kobieta.

Większość mężczyzn i większość kobiet nie jest w stanie tego zrobić. Być może jest wyidealizowana, przesadzona. Niemniej jednak, jak sądzę, i to jest naprawdę ważne, jak sądzę, gdy to wszystko dobiega końca, ona jest idealizowana nie po to, abyśmy, czy to mężczyźni, czy kobiety, czuli się źle ze sobą, ale raczej po to, aby nas zainspirować.

I myślę, że jest to portret kobiety, choć idealny, to jednak w pewnym stopniu realistyczny. Są w historii kobiety, na każdym poziomie życia, w każdej kulturze, które osiągnęły coś takiego. Wielu z nich jest znanych z imienia w swoich społecznościach, jeszcze wiele pokoleń po tym, jak żyli.

To prowadzi mnie do ostatniego rozważania hermeneutycznego, a mianowicie, toczy się ożywiona dyskusja, która prawdopodobnie będzie trwać wiecznie, na temat tego, jak wyidealizowana jest ta żona. Czy ona naprawdę jest prawdziwą kobietą? A może sama jest uosobieniem mądrości, jak w Księdze Przysłów 9 i 8? Argumenty na ten temat toczą się w kółko i powtarzam, że kiedy mamy tak sugestywny, pobudzający wyobraźnię i poetycki tekst, jak ten, a przez stulecia ludzie spierali się w obie strony, prawdopodobnie oznacza to, że chodzi o jedno i drugie, a nie jedno lub drugie. Inny. Jest to zarówno obraz mądrości, jak i ostatni apel, abyśmy przyjęli mądrość jako naszą małżonkę, rozmawiając zwłaszcza z mężczyznami. Gdybyśmy mieli rozmawiać z

czytelniczkami lub słuchaczami, myślę, że byłoby to objęcie jej jak starszej siostry, jak matka, jako koleżanka, jako współpracownica.

Lub, jeśli chcesz się tam udać, uosabiać mądrość jako człowieka. To byłby kolejny. Ale ostatecznie myślę, że naprawdę chcemy pozostać przy fakcie, że mamy tu także portret prawdziwej kobiety.

Naprawdę, aby zainspirować współczesnych mężczyzn i współczesne kobiety, bez względu na to, z której kultury pochodzisz, dzięki – jak mówi tekst werset 30 – bojaźni Pańskiej, prawdziwej mądrości, ciężkiej pracy i trosce o innych ludzi, możesz osiągnąć więcej, niż kiedykolwiek marzyłeś. Możesz osiągnąć więcej niż to, co chcą ci narzucić członkowie rodziny, społeczność lokalna i kultura. Jest to rozdział prawdziwej inspiracji, nie po to, abyśmy poczuli się winni, ale po to, aby pomóc nam dążyć do prawdziwej mądrości, dzięki łasce i miłosierdziu Bożemu, prosząc na początku księgi o mądrość Bożą, szukając bojaźni Bożej zarówno jako początek, środek, jak i konsekwencja naszych poszukiwań mądrości.

I w ten sposób zakończymy naszą serię wykładów na temat biblijnej Księgi Przysłów. Niech cię Bóg błogosławi.

To jest dr Knut Heim w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To sesja numer 20, zdolna do cięcia, potężna kobieta. Przysłów rozdział 31, wersety od 10 do 31.